

Já ty oči znám

Hana Zagorová

Já už znám ty oči hada,
já je tenkrát viděla,
když jsem byla ještě mladá,
taky pěkná docela.
Každej chlap mi říkal: „Chci tě!“,
jednoho jsem chtěla já
a když udělal mi dítě,
zmizel nejdřív, jak se dá.

Aby syn měl dál tvář čistou,
oči jako oblohu,
našla jsem si dobrý místo
pod lucernou na rohu.
Stokrát za den padlá panna,
tenhle obchod dobře šel,
a když potkala jsem pána
a ten divný oči měl.

Já ty oči znám,
ty oči mrazu, oči zla
ďábel v nich je sám,
já v jeho sítích uvízla.
Já ty oči znám,
ty oči ďábla v člověku,
zkázu věstí nám,
to ďábel zkouší od věků.

Majitel těch divných očí
řek mi: „Já ti balík dám!“,
zůstal se mnou půlku noci
a můj syn byl doma sám.

Když jsem došla domě zpátky,
prudce hořel celý dům
a můj malý a můj sladký
už se vznášel k nebesům.

Já ty oči znám, (prý ty oči zná)
a kvůli nim jsem prokletá,
ránu viny mám (ránu viny má)
a rozum pryč mi odlétá.
Já ty oči znám, (zná ty oči, zná)
ty nikdy nezapomenu,
když můj syn zůstal tam, (syn jí zůstal tam)
jak se mi smály z plamenů.
Já ty oči znám, (prý ty oči zná)
ty oči mrazu, oči zla,
ďábel v nich je sám, (ďábel v nich je sám)
já v jeho sítích uvízla.
Já ty oči znám, (zná ty oči, zná)
ty oči ďábla v člověku,
zkázu věstí nám, (zkázu věstí nám)
to ďábel zkouší od věků.
Já ty oči znám...
Jak bránit se jim dá? (Jak bránit se jim dá?)